

Prethodna pitanja

1. U slučaju da nacionalno zakonodavstvo države članice u nacionalnom pravu iskoristi opciju iz članka 1. stavka 2. Direktive 90/435/EEZ od 23. srpnja 1990. ⁽¹⁾ može li se izvršiti nadzor s obzirom na pravila primarnog prava EU-a mjera ili sporazuma usvojenih za primjenu te mogućnosti?
2. Treba li odredbe članka 1. stavka 2. te direktive, kojima se državama članicama daje široka diskrecija pri utvrđivanju koje odredbe su „potrebne za sprečavanje prijevара ili zlouporaba”, tumačiti na način da im je protivno to da država članica uspostavi sustav kojem je cilj isključiti mogućnost da se na dividendu distribuiranu pravnoj osobi pod izravnom ili neizravnom kontrolom jednog ili više subjekata rezidenata država koje nisu članice Unije primjeni povlastica izuzeća, osim u slučaju da ta pravna osoba dokaže da primjenjivanje povlastice nije glavna svrha ili jedna od glavnih svrha vlasničkog lanca?
3. (a) U slučaju da usklađenost s pravom EU-a gore navedenog sustava protiv zlouporaba treba ocijeniti također s obzirom na odredbe Ugovora, treba li se s obzirom na svrhu predmetnog zakonodavstva taj sustav ispitati u vezi s odredbama članka 43. Ugovora o osnivanju Europske unije, sada članka 49. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, iako društvo kojemu se isplaćuje dividenda, kao rezultat vlasničkog lanca kojem je jedna od glavnih svrha primjenjivanje povlastice, izravno ili neizravno nadzire jedan ili više rezidenata trećih država koji se sami ne mogu koristiti slobodom poslovnog nastana?

(b) U slučaju da je odgovor na prethodno pitanje negativan, treba li tu usklađenost ispitati u vezi s odredbama članka 56. Ugovora o osnivanju Europske zajednice, sada članka 63. Ugovora o funkcioniranju Europske unije?
4. Treba li gore navedene odredbe tumačiti na način da im je suprotno nacionalno zakonodavstvo koje bi isključilo mogućnost da se oslobađanje od poreza po odbitku primjenjuje za dividende koje plaća društvo u jednoj državi članici društvu u drugoj državi članici, ako su te dividende isplaćene pravnoj osobi koju izravno ili neizravno kontrolira jedan ili više subjekata rezidenata država koje nisu članice Europske unije, osim ako ta pravna osoba dokaže da primjenjivanje povlastice nije glavna svrha ili jedna od glavnih svrha vlasničkog lanca?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 90/435/EEZ od 23. srpnja 1990. o zajedničkom sustavu oporezivanja koji se primjenjuje na matična društva i društva kćeri različitih država članica (SL 1990 L 225, str. 6.) [neslužbeni prijevod].

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. siječnja 2016. uputio Conseil d'État (Francuska) – Société Euro Park Service, pravni sljednik društva Cairnbulg Nanteuil protiv Ministre des finances et des comptes publics

(Predmet C-14/16)

(2016/C 106/27)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Société Euro Park Service, pravni sljednik društva Cairnbulg Nanteuil

Tuženik: Ministre des finances et des comptes publics

Prethodna pitanja

1. U slučaju da nacionalno zakonodavstvo države članice iskoristi u unutarnjem pravu opciju iz stavka 1. članka 11. Direktive br. 90/434/EEZ o zajedničkom sustavu oporezivanja koji se primjenjuje na spajanja, podjele, prijenose imovine i razmjenu dionica društava različitih država članica ⁽¹⁾, može li se vršiti nadzor akata donesenih radi primjene te opcije u vezi s pravilima primarnog prava EU-a?
2. U slučaju pozitivnog odgovora na prvo pitanje, treba li odredbe članka 43. Ugovora o osnivanju Europske zajednice, koji je postao članak 49. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, tumačiti na način da mu je suprotno to da nacionalno zakonodavstvo, s ciljem borbe protiv utaje ili izbjegavanja poreza, podvrgne mogućnost korištenja zajedničkog sustava oporezivanja primjenjivog na spajanja i s njima izjednačene transakcije postupku izdavanja prethodnog odobrenja samo u vezi s prijenosima stranim pravnim osobama, ali ne i prijenosima pravnim osobama osnovanima u skladu s nacionalnim pravom?

⁽¹⁾ SL L 225, str. 1.

Žalba koju su 13. siječnja 2016. podnijeli Al-Bashir Mohammed Al-Faqih, Ghunia Abdrabbah, Taher Nasuf, Sanabel Relief Agency Ltd protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 28. listopada 2015. u predmetu T-134/11, Al-Bashir Mohammed Al-Faqih, Ghunia Abdrabbah, Taher Nasuf, Sanabel Relief Agency Ltd protiv Europske komisije

(Predmet C-19/16 P)

(2016/C 106/28)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Al-Bashir Mohammed Al-Faqih, Ghunia Abdrabbah, Taher Nasuf, Sanabel Relief Agency Ltd (zastupnici: N. Garcia-Lora, *Solicitor*, E. Grieves, *Barrister*)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Vijeće Europske unije, Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske

Zahtjevi

Žalitelji od Suda zahtijevaju da:

- ukine pobijanu presudu od 28. listopada 2015.
- zamijeni tu presudu svojom presudom i poništi pobijane mjere
- naloži Komisiji, Vijeću i Ujedinjenoj Kraljevini snošenje troškova postupka pred Općim sudom i Sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelji u toj žalbi ističu četiri žalbena razloga.

Prvim žalbenim razlogom osporava se odluka Općeg suda u dijelu u kojem on smatra da se pred njim nije na primjeren način osporilo meritornu odluku o uvrštavanju prva tri tužitelja na popis. Opći sud propustio je ispravno ocijeniti da je razlog IV. osporavanje Komisijine ocjene činjenica. Opći sud nije uzeo u obzir očitovanja tužitelja, koja se moralo uzeti u obzir jer (a) je Opći sud zatražio njihovo iznošenje (b) ih se dostavilo prije nego što je tuženik iznio svoju obranu i (c) su tužitelji uvijek isticali da žele osporavati ocjenu činjenica. Pristup Općeg suda nije usklađen s onim iz presude Ayadi protiv Komisije T-527/09 (14.4.15)